

1 до Коринтян 10

Павло розбирає багато проблем, які виникали в Коринфській церкві і згадує деякі важливі історичні уроки, щоб допомогти церкві жити серйозним життям перед Богом. В 11 розділі він навчає тому, як поводитися за Господньою вечерею. Але тут він пропонує деякі думки, що ведуть до цього. Він також додає до попередньої теми думки про сумління стосовно їжі, купленої на базарі. Жити християнину в безбожному світі ніколи не легко, в який би історичний час той не жив.

Уроки з історії

Божий народ мав могутній досвід життя з Богом, отримуючи суттєве керування та захист, після залишення Єгипту. Їх вела хмара, вони перейшли через Червоне море, вони знали, що таке надзвичайна їжа, тобто, манна і перепела, якими Бог забезпечував їх у пустелі. Однак, не дивлячись на все те, що Бог зробив для них (той чудовий особливий досвід) вони поклонялися ідолам, грішили блудодійством, випробовували Господа і нарікали. Непослух та жорстоке серце привело їх до Божого осуду. Вони не ввійшли в обіцяний край.

Ці уроки навчають щоб триматися ближче до Господа. Відчувши чудову ласку Божу, зовсім нерозумно наполягати на житті в гріху, непослуху і не чекати від цього наслідків. Бог є Святий Бог. Ми повинні шанувати та поважати Його.

Спокуси

Всі ми маємо спокуси, але спокуса — це не гріх. Гріх з'являється тоді, коли ми піддаємося спокусі. Якщо ми думаємо, що міцно стоїмо, нам

потрібно бути досить обережними, щоб не впасти. Проте, Бог вірний, Він не хоче, щоб ми грішили, тому під час випробувань, в найтяжчі хвилини спокуси Він завжди забезпечить вихід, так щоб ми могли протистояти та перемогти її.

Біжіть від ідолопоклонства

Як члени тіла Христового ми повинні не мати нічого спільного з ідолопоклонством. Хоча, ідоли — це ніщо, але жертви, що принесені ідолу, насправді, приносяться злим духам і нам не варто приймати в цьому участь. Звичайно, Христос чудовим способом звільнив нас від покарання за наші гріхи, на які ми заслуговуємо, але зловживати цією свободою, продовжуючи приймати участь в ідолопоклонстві — дуже нерозумно. Ми належимо нашому Господу і ідолопоклонство не повинно мати в нашому житті жодного місця.

Шукати добра іншим

Проблему м'яса, що продається на базарі, яке могло бути принесене в жертву ідолам, Павло використовує, як приклад. Раніше він навчав, що їсти таке м'ясо, було питанням совісті для віруючого, але він краще б утримався, щоб не подати спокусу брату чи сестрі.

Проте тут, він пояснює цю проблему в стосунках з невіруючими. У них, звичайно, не виникає проблем щодо того чи їсти м'ясо, принесене в жертву ідолам. Павло навчає так, що якщо невіруючий запрошує тебе поїсти м'яса, і ти погоджуєшся, в такому випадку ти можеш приймати його без жодних сумнівів. Все належить Богу і ми віддаємо подяку Йому. Проте, якщо когось турбує сумління і він про це говорить, тоді необхідно відмовитися заради тієї людини, яка піднімає це питання. Коли ми шукаємо користі для інших, це дає нам змогу бути для них благословінням та підбадьоренням. Віруючі зміцнюються в вірі, а невіруючі стають

ближче до шляху, що приведе їх до спасіння!

Питання для роздуму:

1. Чи маємо ми бажання навчатися та застосовувати уроки історії в нашому житті?
2. Як ми проходимо шлях випробування? Чи просимо ми Бога, щоб Він відвів спокусу від нас чи продовжуємо занурюватися в болото гріха?
3. Чи присутні ідоли в нашому житті? Чи є сфери нашого життя чи поведінки, яке повинні непокоїти нас?
4. Наскільки турбують нас проблеми сумління, що виникають в інших віруючих?
5. Чи виникають такі проблеми через якісь дії інших християн? Якщо так, як це вирішується в тілі Христа?
6. Чи дійсно ми живемо наше життя так, щоб шукати користі для інших і діємо, приймаючи до уваги їхні найкращі інтереси?

Нехай Бог вас поблагословить!

Річард Брантон